ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 9.8.2011
COM(2011) 486 τελικό

2011/0219 (NLE)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων τύπων τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου (PET) καταγωγής Ινδίας

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η παρούσα πρόταση αφορά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής «ο βασικός κανονισμός») στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικά με τις εισαγωγές τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας.

Γενικό πλαίσιο

Η παρούσα πρόταση εντάσσεται στο πλαίσιο της εφαρμογής του βασικού κανονισμού και είναι το αποτέλεσμα έρευνας η οποία διενεργήθηκε σύμφωνα με τις ουσιαστικές και διαδικαστικές απαιτήσεις του βασικού κανονισμού.

Ισχύουσες διατάξεις στον τομέα που καλύπτει η πρόταση

Τα μέτρα που ισχύουν σήμερα επιβλήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 192/2007 του Συμβουλίου στις εισαγωγές ορισμένων τύπων τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου (PET) καταγωγής Ινδίας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1286/2008 του Συμβουλίου.

Συνοχή με άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης

Άνευ αντικειμένου.

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Τα ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία αφορά η διαδικασία είχαν τη δυνατότητα να υποστηρίξουν τα συμφέροντά τους κατά τη διάρκεια της έρευνας, σύμφωνα με τις διατάξεις του βασικού κανονισμού.

Συγκέντρωση και χρησιμοποίηση εκτιμήσεων εμπειρογνωμόνων

Δεν υπήρξε ανάγκη προσφυγής σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες.

Εκτίμηση αντικτύπου

Η παρούσα πρόταση είναι αποτέλεσμα της εφαρμογής του βασικού κανονισμού.

Ο βασικός κανονισμός δεν προβλέπει γενική εκτίμηση αντικτύπου, αλλά περιέχει πλήρη κατάλογο των όρων που πρέπει να εκτιμηθούν.

ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Συνοπτική παρουσίαση της προτεινόμενης δράσης

Στις 10 Ιουνίου 2010 η Επιτροπή κίνησε διαδικασία ενδιάμεσης επανεξέτασης των ισχυόντων μέτρων όσον αφορά το τερεφθαλικό πολυαιθυλένιο καταγωγής Ινδίας κατόπιν αιτήματος που υπέβαλε ένας ινδός παραγωγός-εξαγωγέας. Το αίτημα βασίστηκε σε αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προέκυπτε, εκ πρώτης όψεως, ότι έχουν μεταβληθεί οι συνθήκες βάσει των οποίων είχαν καθοριστεί τα μέτρα, και συγκεκριμένα, ότι μεταβλήθηκε σημαντικά το κόστος παραγωγής της εταιρείας, γεγονός που οδήγησε σε σημαντικά χαμηλότερο περιθώριο ντάμπινγκ από τη στιγμή που επιβλήθηκαν τα ισχύοντα μέτρα. Συνεπώς, δεν ήταν πλέον αναγκαία η συνεχιζόμενη επιβολή των μέτρων στα ισχύοντα επίπεδα για την εξουδετέρωση της πρακτικής ντάμπινγκ.

Η συνημμένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου βασίζεται στα πορίσματα της διεξαχθείσας έρευνας που περιορίζεται στην εξέταση της πρακτικής ντάμπινγκ όσον αφορά τον αιτούντα.

Η έρευνα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του αιτούντος, η κανονική αξία είχε αυξηθεί, δεν είχε μειωθεί. Επιπλέον, οι τιμές προς την Ένωση επηρεάζονταν από την ανάληψη υποχρέωσης της εταιρείας έναντι της Επιτροπής όσον αφορά τις τιμές και, επειδή οι τιμές προς τις άλλες εξαγωγικές αγορές ήταν συστηματικά χαμηλότερες, ο υπολογισμός νέου περιθωρίου ντάμπινγκ δεν θα είχε, συνεπώς, διαρκή χαρακτήρα.

Προτείνεται, επομένως, η έκδοση από το Συμβούλιο της συνημμένης πρότασης κανονισμού για την περάτωση της έρευνας.

Νομική βάση

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Αρχή της επικουρικότητας

Η πρόταση υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως εκ τούτου, δεν εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας για τους ακόλουθους λόγους:

Το είδος της ενέργειας περιγράφεται στον προαναφερόμενο βασικό κανονισμό και δεν αφήνει περιθώρια για λήψη αποφάσεων σε εθνικό επίπεδο.

Είναι άνευ αντικειμένου ο προσδιορισμός του τρόπου με τον οποίο ο οικονομικός και διοικητικός φόρτος που βαρύνει την Κοινότητα, τις κυβερνήσεις των κρατών μελών, τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές, τους οικονομικούς παράγοντες και τους πολίτες ελαχιστοποιείται και είναι αναλογικός προς τον στόχο της πρότασης.

Επιλογή νομικών μέσων

Προτεινόμενα μέσα: κανονισμός.

Άλλα μέσα δεν θα ήταν κατάλληλα για τον ακόλουθο λόγο: ο ανωτέρω αναφερόμενος βασικός κανονισμός δεν προβλέπει εναλλακτικές λύσεις.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

2011/0219 (NLE)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων τύπων τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου (PET) καταγωγής Ινδίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας[1] (στο εξής «ο βασικός κανονισμός»), και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 3,

Έχοντας υπόψη την πρόταση που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής «η Επιτροπή») κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1.1. Ισχύοντα μέτρα

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2604/2000[2], το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου (στο εξής «PET») καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας (στο εξής «η υπό εξέταση χώρα») (στο εξής «η αρχική έρευνα»). Ύστερα από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων, το Συμβούλιο, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 192/2005[3] επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ για περαιτέρω περίοδο πέντε ετών. Τα μέτρα αντιντάμπινγκ τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1286/2008 του Συμβουλίου[4] ύστερα από μερική ενδιάμεση επανεξέταση (στο εξής «η τελευταία έρευνα επανεξέτασης»). Τα μέτρα καθορίστηκαν στο επίπεδο εξάλειψης της ζημίας και συνίστανται σε ειδικούς δασμούς αντιντάμπινγκ. Το ύψος του δασμού κυμαίνεται μεταξύ 87,5 και 200,9 ευρώ ανά τόνο για τους ινδούς παραγωγούς που αναφέρονται ονομαστικά, ενώ ο δασμολογικός συντελεστής υπόλοιπων εταιρειών που επιβλήθηκε στις εισαγωγές από λοιπούς παραγωγούς (στο εξής «ισχύοντες δασμοί») ανέρχεται σε 153,6 ευρώ ανά τόνο.

---

1 ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 51.
2 ΕΕ L 301 της 30.11.2000, σ. 21.
3 ΕΕ L 59 της 27.2.2007, σ. 1.
4 ΕΕ L 340 της 19.12.2008, σ. 1.

(2) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2603/2000[5] το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό αντισταθμιστικό δασμό στις εισαγωγές τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου («PET») καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας. Ύστερα από επανεξέταση ενόψει λήξης της ισχύος των μέτρων, το Συμβούλιο, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 193/2007[6] επέβαλε οριστικό αντισταθμιστικό δασμό για περαιτέρω περίοδο πέντε ετών. Τα αντισταθμιστικά μέτρα τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1286/2008 του Συμβουλίου ύστερα από την τελευταία έρευνα επανεξέτασης. Τα αντισταθμιστικά μέτρα συνίστανται σε ειδικό δασμό. Το ύψος του δασμού κυμαίνεται μεταξύ 0 και 106,5 ευρώ/τόνο για τους ινδούς παραγωγούς που αναφέρονται ονομαστικά, ενώ ο δασμολογικός συντελεστής υπόλοιπων εταιρειών που επιβλήθηκε στις εισαγωγές από λοιπούς παραγωγούς καθορίστηκε σε 69,4 ευρώ /τόνο («ισχύοντα αντισταθμιστικά μέτρα»).

(3) Με την απόφαση 2000/745/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2000[7], η Επιτροπή δέχθηκε τις αναλήψεις υποχρεώσεων που πρότειναν ορισμένοι παραγωγοί-εξαγωγείς καθορίζοντας ελάχιστη τιμή εισαγωγής («ΕΤΕ») (στο εξής «η ανάληψη υποχρέωσης»).

1.2. **Αίτημα επανεξέτασης**

(4) Το αίτημα για μερική ενδιάμεση επανεξέταση (στο εξής: «η παρούσα επανεξέταση») σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού υποβλήθηκε από την εταιρεία Reliance Industries Limited, ινδό παραγωγό-εξαγωγέα PET (στο εξής: «ο αιτών» ή «η Reliance»). Το πεδίο του αιτήματος περιορίζεται στην εξέταση της πρακτικής ντάμπινγκ και στον αιτούντα. Παράλληλα, ο αιτών ζήτησε να επανεξεταστούν τα ισχύοντα αντισταθμιστικά μέτρα. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικοί δασμοί υπόλοιπων εταιρειών εφαρμόζονται σε εισαγωγές προϊόντων που παράγονται από τη Reliance και οι πωλήσεις του αιτούντος στην Ένωση διέπονται από την ανάληψη υποχρέωσης.

(5) Ο αιτών προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει, εκ πρώτης όψεως, ότι η συνέχιση της εφαρμογής του ισχύοντος δασμού στο σημερινό του επίπεδο δεν είναι πλέον αναγκαία για την εξουδετέρωση των συνεπειών του ντάμπινγκ. Ειδικότερα, ο αιτών ισχυρίζεται ότι υπήρξαν σημαντικές αλλαγές στο κόστος παραγωγής της εταιρείας, γεγονός που οδήγησε σε σημαντικά χαμηλότερο περιθώριο ντάμπινγκ από τότε που επιβλήθηκαν οι ισχύοντες δασμοί. Από σύγκριση μεταξύ των τιμών του αιτούντος στην εγχώρια αγορά και των εξαγωγικών τιμών του προς την Ένωση προκύπτει ότι το περιθώριο ντάμπινγκ φαίνεται να είναι σημαντικά χαμηλότερο από το σημερινό επίπεδο των ισχυόντων δασμών.

1.3. Έναρξη μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης

(6) Αφού διαπίστωσε, κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή, ότι υπάρχουν εκ πρώτης όψεως επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούν την έναρξη μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση, η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης[8] στις 10 Ιουνίου 2010, σχετικά με την έναρξη διαδικασίας μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης σύμφωνα

---

5 ΕΕ L 301 της 30.11.2000, σ. 1.
6 ΕΕ L 59 της 27.2.2007, σ. 34.
7 ΕΕ L 301 της 30.11.2000, σ. 88.
8 ΕΕ C 151 της 10.6.2010, σ. 15.

με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, που περιορίζεται στην εξέταση της πρακτικής ντάμπινγκ όσον αφορά τον αιτούντα.

1.4. **Υπό εξέταση προϊόν και ομοειδές προϊόν**

(7) Το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της επανεξέτασης είναι το τερεφθαλικό πολυαιθυλένιο (PET) με ιξώδες 78 ml/g και άνω, σύμφωνα με το πρότυπο ISO 1628-5, το οποίο υπάγεται σήμερα στον κωδικό ΣΟ 3907 60 20 και είναι καταγωγής Ινδίας (στο εξής «το υπό εξέταση προϊόν»).

(8) Η έρευνα αποκάλυψε ότι το υπό εξέταση προϊόν που παράγεται στην Ινδία και πωλείται στην Ένωση είναι πανομοιότυπο από την άποψη των φυσικών και χημικών χαρακτηριστικών και χρήσεων προς το προϊόν που παράγεται και πωλείται στην εγχώρια αγορά στην Ινδία. Συνάγεται, συνεπώς, το συμπέρασμα ότι τα προϊόντα που πωλούνται στην εγχώρια αγορά και στις εξαγωγικές αγορές είναι ομοειδή προϊόντα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού. Δεδομένου ότι η παρούσα επανεξέταση περιορίστηκε στον προσδιορισμό του ντάμπινγκ όσον αφορά μόνο τον αιτούντα, δεν συνήχθησαν συμπεράσματα για το προϊόν που παράγεται και πωλείται από τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης στην αγορά της Ένωσης.

1.5. Ενδιαφερόμενα μέρη

(9) Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσημα τον αιτούντα, τους αντιπροσώπους της χώρας εξαγωγής και την ένωση παραγωγών της Ένωσης για την έναρξη της επανεξέτασης. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν γραπτώς τις απόψεις τους και να ζητήσουν να γίνουν δεκτά σε ακρόαση εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στην ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας.

(10) Δόθηκε η δυνατότητα ακρόασης σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία υπέβαλαν σχετική αίτηση και απέδειξαν ότι είχαν ιδιαίτερους λόγους να τύχουν ακρόασης.

(11) Για να λάβει τις πληροφορίες που έκρινε αναγκαίες για την έρευνά της, η Επιτροπή έστειλε ερωτηματολόγιο στον αιτούντα και έλαβε απάντηση εντός της ορισθείσας προθεσμίας.

(12) Η Επιτροπή ερεύνησε και επαλήθευσε όλες τις πληροφορίες που κρίθηκαν απαραίτητες για τον προσδιορισμό της πρακτικής ντάμπινγκ. Η Επιτροπή πραγματοποίησε επισκέψεις επαλήθευσης στις εγκαταστάσεις του αιτούντος στη Βομβάη, στην Ινδία.

1.6. Περίοδος της έρευνας επανεξέτασης

(13) Η έρευνα για την πρακτική ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο από την 1η Απριλίου 2009 έως την 31η Μαρτίου 2010 («περίοδος έρευνας της επανεξέτασης» ή «ΠΕΕ»).

2. **ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ**

2.1. Διαρκής χαρακτήρας της κατά τους ισχυρισμούς αλλαγής των συνθηκών που κυριαρχούν στην ΠΕΕ

(14) Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, εξετάστηκε κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αλλαγή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ και εάν η μεταβολή αυτή έχει διαρκή χαρακτήρα.

(15) Ο αιτών ισχυρίστηκε ότι οι αλλαγές στην κανονική αξία και στις εξαγωγικές τιμές του, από την εποχή που διεξήχθη η αρχική έρευνα με την οποία καθορίστηκε το περιθώριο ντάμπινγκ, είναι το αποτέλεσμα μιας σημαντικής αλλαγής στο κόστος παραγωγής. Η αλλαγή στο κόστος παραγωγής του αιτούντος συνδέεται, κατά τους ισχυρισμούς, με τη μείωση των τελωνειακών δασμών που επιβάλλονται στις εισαγωγές στην Ινδία της βασικής πρώτης ύλης που χρησιμοποιείται στη διαδικασία παραγωγής του. Επιπλέον, ο αιτών ισχυρίστηκε επίσης ότι η μείωση των τελωνειακών δασμών οδήγησε σε μείωση των εξαγωγικών κινήτρων, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα, όπως ισχυρίστηκε, την αλλαγή των τιμών στις εγχώριες πωλήσεις, που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κανονικής αξίας.

(16) Ωστόσο, διαπιστώθηκε ότι, παρά τη μείωση των τελωνειακών δασμών και των εξαγωγικών κινήτρων, οι τιμές των εγχώριων πωλήσεων της εταιρείας που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κανονικής αξίας κατά την ΠΕΕ ήταν υψηλότερες από τις τιμές που χρησιμοποιήθηκαν κατά την αρχική έρευνα, η οποία καθόρισε το περιθώριο ντάμπινγκ του αιτούντος. Οι υψηλότερες τιμές των εγχώριων πωλήσεων οφείλονταν, μεταξύ άλλων, στην αύξηση του κόστους ορισμένων πρώτων υλών και άλλων συντελεστών παραγωγής.

(17) Όσον αφορά τις εξαγωγικές τιμές για την ΕΕ κατά την ΠΕΕ, αυτές καθορίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφοι 8 και 9 του βασικού κανονισμού. Ωστόσο, έπρεπε να αναλυθεί ιδίως κατά πόσον επηρεάστηκαν, κατά την ΠΕΕ, οι εξαγωγικές τιμές του αιτούντος από την ύπαρξη ανάληψης υποχρέωσης ως προς τις τιμές δυνάμει της οποίας ο αιτών ήταν αναγκασμένος να πωλεί το προϊόν του στην αγορά της Ένωσης σε τιμή υψηλότερη από την ΕΤΕ (ελάχιστη τιμή εισαγωγής) που καθοριζόταν κάθε μήνα. Το συμπέρασμα ήταν ότι, για τους λόγους που αναφέρονται στη συνέχεια, οι εξαγωγές προς την ΕΕ όντως επηρεάζονταν από την ανάληψη υποχρέωσης ως προς τις τιμές. Ειδικότερα, επειδή ο αιτών όφειλε να συμμορφώνεται με την υποχρέωση που είχε αναλάβει ως προς την ΕΤΕ, επέλεξε να μην εξάγει προς την ΕΕ ορισμένους μήνες της ΠΕΕ, κατά τους οποίους οι εξαγωγικές τιμές του προς άλλες εξαγωγικές αγορές ήταν χαμηλότερες της ΕΤΕ.

(18) Όπως διαπιστώθηκε, ο αιτών είχε πωλήσει το προϊόν του στην Ένωση μόνο κατά τη διάρκεια έξι μηνών της ΠΕΕ. Από την άλλη πλευρά, είχε πωλήσει προϊόντα καθ' όλη αυτή την περίοδο σε άλλες εξαγωγικές αγορές, στις οποίες δεν ήταν υποχρεωμένος να συμμορφωθεί με τη δέσμευση που καθορίζεται στην ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές. Σημειώθηκε ότι οι τιμές εξαγωγής προς τρίτες χώρες κατά τους μήνες που ο αιτών δεν εξήγε προς την ΕΕ ήταν σημαντικά χαμηλότερες από την καθορισμένη ΕΤΕ. Συνεπώς, με βάση τα παραπάνω, μπορεί εύλογα να υποτεθεί ότι ο μοναδικός λόγος για τον οποίο ο αιτών δεν είχε πωλήσει προϊόντα στην Ένωση κατά τους υπόλοιπους μήνες ήταν ότι έπρεπε να συμμορφωθεί προς τις δεσμεύσεις του που απορρέουν από την ανάληψη υποχρέωσης ως προς τις τιμές, δηλαδή δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει πωλήσεις σε τιμή χαμηλότερη από την καθορισμένη ΕΤΕ (ελάχιστη τιμή εισαγωγής).

(19) Ο αιτών αμφισβήτησε το συμπέρασμα ότι ο λόγος για τον οποίο δεν πωλούσε προϊόντα στην αγορά της Ένωσης συνδεόταν με την υποχρέωση που είχε αναλάβει ως

προς τις τιμές. Ο αιτών ισχυρίστηκε ότι όσον αφορά τις πωλήσεις του κατά την ΠΕΕ προς άλλες μεγάλες εξαγωγικές αγορές, υπήρχαν μήνες κατά τους οποίους δεν πραγματοποιούνταν πωλήσεις, επομένως, το γεγονός ότι δεν πραγματοποιούνταν τακτικές πωλήσεις στην Ένωση δεν ήταν ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της ενωσιακής αγοράς. Ισχυρίστηκε επίσης ότι μια μηνιαία σύγκριση των τιμών εισαγωγής, στην ΕΕ, του υπό εξέταση προϊόντος από όλες τις άλλες χώρες εξαγωγής και/ή των τιμών εισαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος καταγωγής Ινδίας με τη μηνιαία ΕΤΕ της εταιρείας θα καταδείκνυε ότι η Reliance θα μπορούσε να πωλεί τα προϊόντα της στην ΕΕ όλους τους μήνες της ΠΕΕ χωρίς να παραβιάζει την υποχρέωση που είχε αναλάβει ως προς τις τιμές.

(20) Τα επιχειρήματα του αιτούντος δεν μπορούν να γίνουν δεκτά, επειδή, αφενός, η εταιρεία επικέντρωσε τη δραστηριότητά της σε επιλεγμένες μεμονωμένες αγορές, οι οποίες έχουν τις δικές τους εμπορικές ιδιομορφίες και δεν παρέχουν ενδείξεις για τους λόγους για τους οποίους η εταιρεία δεν πραγματοποιούσε πωλήσεις στην ΕΕ. Αφετέρου, οι συγκρίσεις του αιτούντος βασίζονται σε γενικά στατιστικά δεδομένα, ενώ τα συμπεράσματα της παρούσας επανεξέτασης βασίζονται σε δεδομένα που αφορούν ειδικά την εταιρεία, που είναι πιο συναφή με το θέμα και πιο αξιόπιστα για την εξαγωγή συμπερασμάτων. Επίσης, τα επιχειρήματα που προβάλλονται δεν είναι απολύτως έγκυρα, παραδείγματος χάριν, κάποιους μήνες οι συνολικές τιμές εισαγωγής στην Ένωση ήταν όντως υψηλότερες από την ΕΤΕ, ενώ σε άλλες περιόδους οι συνολικές τιμές εισαγωγής ήταν χαμηλότερες από την ΕΤΕ, επομένως δεν μπορούν να βασιστούν σε αυτό το γεγονός γενικά συμπεράσματα. Ωστόσο, είναι αδιαμφισβήτητο ότι ο αιτών πραγματοποιούσε πωλήσεις στην Ένωση μόνο τους μήνες κατά τους οποίους οι συνολικές τιμές εισαγωγής στην Ένωση ήταν στο ίδιο ή σε υψηλότερο επίπεδο από την ΕΤΕ.

(21) Το επιχείρημα του αιτούντος ότι θα μπορούσε, εάν το είχε θελήσει, να πωλήσει προϊόντα στην αγορά της Ένωσης κατά τους έξι μήνες που πωλούσε προϊόντα στις άλλες εξαγωγικές αγορές σε τιμή χαμηλότερη από την ΕΤΕ που ίσχυε γι' αυτόν απορρίπτεται ως θεωρητικό και αβάσιμο. Ο αιτών δεν προέβαλε άλλο επιχείρημα σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δεν πωλούσε προϊόντα στην ΕΕ κατά τους έξι αυτούς μήνες, τη στιγμή που πωλούσε τα ίδια αυτά προϊόντα σε άλλες εξαγωγικές αγορές σε τιμή χαμηλότερη από την ΕΤΕ. Συνεπώς, εξάγεται το συμπέρασμα ότι ο αιτών δεν πωλούσε προϊόντα στην Ένωση για ορισμένο χρονικό διάστημα, επειδή τότε ήταν υποχρεωμένος να συμμορφωθεί με την υποχρέωση που είχε αναλάβει ως προς τις τιμές. Συνεπώς, οι εξαγωγικές τιμές που ίσχυαν στην αγορά της Ένωσης κατά την ΠΕΕ δεν είναι αξιόπιστες.

(22) Πραγματοποιήθηκε επίσης σύγκριση μεταξύ των τιμών πώλησης που εφάρμοσε ο αιτών στην αγορά της Ένωσης και των τιμών που επέτυχε σε άλλες εξαγωγικές αγορές, στις οποίες δεν δεσμευόταν από ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές. Όπως διαπιστώθηκε, οι τιμές εξαγωγής που εφάρμοσε στις αγορές χωρίς ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές ήταν συστηματικά χαμηλότερες καθ' όλη την ΠΕΕ.

(23) Ο αιτών αμφισβήτησε τα συμπεράσματα που εξήχθησαν από τη σύγκριση των τιμών στην Ένωση και των τιμών σε άλλες εξαγωγικές αγορές, ισχυριζόμενος ότι εάν αναλύονταν σε επίπεδο χώρας, θα διαπιστωνόταν ότι υπήρχαν πολλές άλλες εξαγωγικές αγορές στις οποίες οι τιμές που ίσχυαν ήταν υψηλότερες από τις τιμές που ίσχυαν στην αγορά της Ένωσης. Ωστόσο, σε αυτή την περίπτωση, η σύγκριση των μέσων τιμών είναι πιο κατάλληλη απ' ό,τι οι επιμέρους διαφορές που εμφανίζονται

όταν η σύγκριση γίνεται σε επίπεδο χώρας, οι οποίες συνδέονται με το μέγεθος όπως επίσης και με χαρακτηριστικούς ανταγωνιστικούς παράγοντες που παίζουν ρόλο στις μεμονωμένες αυτές αγορές.

(24) Συνεπώς, οι τιμές εξαγωγής προς τις τρίτες αγορές αντικατοπτρίζουν καλύτερα τη συνήθη τιμολογιακή συμπεριφορά της εταιρείας. Η απόκλιση μεταξύ των τιμών εξαγωγής προς την Ένωση και των τιμών εξαγωγής προς τον υπόλοιπο κόσμο φανερώνει ότι υπάρχουν ισχυροί οικονομικοί λόγοι που ωθούν τη Reliance να πραγματοποιεί πωλήσεις σε χαμηλότερες τιμές στην ΕΕ, εάν δεν ίσχυε ΕΤΕ (ελάχιστη τιμή εισαγωγής). Υπό τις συνθήκες αυτές, θεωρείται ότι κάθε νέο περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίζεται με βάση τις τιμές εξαγωγής προς την ΕΕ κατά την ΠΕΕ θα καθορίζεται με τον τρόπο αυτόν με βάση τις τιμές που δεν μεταβλήθηκαν σημαντικά και η μεταβολή τους δεν έχει διαρκή χαρακτήρα. Το ίδιο συμπέρασμα ισχύει και για τον ισχυρισμό του αιτούντος, που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 5 παραπάνω, ότι η σύγκριση μεταξύ των εγχώριων τιμών του και των εξαγωγικών τιμών του στην Ένωση φανερώνει ότι το περιθώριο ντάμπινγκ είναι χαμηλότερο σε σχέση με το επίπεδο του ισχυόντων δασμών.

(25) Με βάση τα παραπάνω, ο όρος που καθορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού σχετικά με τη σημαντική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ, δεν εκπληρώνεται. Επομένως, η συνέχιση της επιβολής μέτρων στο σημερινό επίπεδο είναι απαραίτητη για την αντιστάθμιση του ντάμπινγκ

(26) Μετά την κοινοποίηση, ο αιτών επέμεινε ότι οι τιμές που χρεώνει στην αγορά της Ένωσης είναι απολύτως αξιόπιστες. Αφού οι εξαγωγικές αυτές τιμές αυξήθηκαν σημαντικά μεταξύ της αρχικής περιόδου έρευνας και της ΠΕΕ, η εξαγωγική συμπεριφορά της εταιρείας θα πρέπει να θεωρηθεί ότι μεταβλήθηκε επίσης σημαντικά και με διαρκή τρόπο στη διάρκεια της ίδιας περιόδου. Συνεπώς, το περιθώριο ντάμπινγκ της εταιρείας θα έπρεπε επίσης, κατά τους ισχυρισμούς, να έχει μειωθεί σημαντικά και με διαρκή τρόπο.

(27) Ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι η διαρκής μεταβολή των συνθηκών δεν είναι απαραιτήτως το καθοριστικό στοιχείο της αξιολόγησης που πρέπει να γίνει μετά την έναρξη της διαδικασίας επανεξέτασης αλλά ότι είναι πιο συναφές στοιχείο για να κριθεί κατά πόσον η συνεχιζόμενη επιβολή του δασμού είναι απαραίτητη για την αντιστάθμιση του ντάμπινγκ. Επικαλέστηκε τη θεμελιώδη αρχή που ορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 11.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ ότι κάθε μέτρο αντιντάμπινγκ παραμένει σε ισχύ μόνο για όσο χρόνο και στην έκταση που χρειάζεται για την εξουδετέρωση των ζημιογόνων συνεπειών του ντάμπινγκ. Ως προς αυτό, ο αιτών ισχυρίστηκε ότι η ανάλυση της αναγκαιότητας θα πρέπει να είναι μια αξιολόγηση προοπτικών που προϋποθέτει τουλάχιστον ότι υπάρχει η πιθανότητα ή το ενδεχόμενο να επαναληφθεί το ντάμπινγκ στο επίπεδο που είχε προσδιοριστεί προηγουμένως.

(28) Το άρθρο 11 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι «Κάθε μέτρο αντιντάμπινγκ παραμένει σε ισχύ μόνο για όσο χρόνο και στην έκταση που χρειάζεται για την εξουδετέρωση των ζημιογόνων συνεπειών του ντάμπινγκ». Αυτή η αρχή εφαρμόζεται στον χειρισμό των ενδιάμεσων επανεξετάσεων, όπως είναι η προκείμενη περίπτωση, εφόσον το άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι «[…] Ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του

μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ ή/και ότι είναι απίθανο να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί η ζημία σε περίπτωση άρσης ή διαφοροποίησης του μέτρου […].» Η προαναφερόμενη διάταξη ορίζει τις προϋποθέσεις που πρέπει να καλύπτονται όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος θεωρεί ότι το επίπεδο των μέτρων είναι πολύ χαμηλό ή πολύ υψηλό και, συνεπώς, ζητά επανεξέταση των εν λόγω μέτρων. Μόλις ξεκινήσει η διαδικασία επανεξέτασης, το άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού προβλέπει ρητά ότι «Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών δυνάμει της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δύναται, μεταξύ άλλων, να εξετάζει κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ […]. Στο πλαίσιο αυτό, για την εξαγωγή τελικού συμπεράσματος λαμβάνονται υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία.» Γι' αυτό, το άρθρο 11 παράγραφος 3 προβλέπει ένα επιπλέον κριτήριο αξιολόγησης (δηλαδή, τη σημαντική μεταβολή των συνθηκών) σε περίπτωση που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη ενδιάμεσες επανεξετάσεις κατά την έρευνα, πέρα από το κριτήριο για την έναρξη της διαδικασίας (δηλαδή κατά πόσον εξακολουθούν να είναι απαραίτητα τα μέτρα στο ισχύον επίπεδο), όπως ζητά ο αιτών.

(29) Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι αποτελεί πάγια πρακτική των ερευνών ενδιάμεσης επανεξέτασης να εξετάζεται ο διαρκής χαρακτήρας της μεταβολής των συνθηκών η οποία διαπιστώνεται κατά την έρευνα. Πράγματι, ως προς αυτό, η νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης[9] επιβεβαιώνει ότι «*τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, περιλαμβανομένης της ευχέρειας χρησιμοποιήσεως μιας λαμβάνουσας υπόψη τις προοπτικές εξελίξεως αξιολογήσεως της πολιτικής των τιμών των οικείων εξαγωγέων, στο πλαίσιο της εξετάσεως της ανάγκης διατηρήσεως των υφισταμένων μέτρων*». Τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία δείχνουν ότι οι τιμές εξαγωγής που εφαρμόζει η Reliance στην αγορά της Ένωσης δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματική τιμολογιακή πολιτική του αιτούντος και, επομένως, όπως συνάγεται στην αιτιολογική σκέψη 21 παραπάνω, οι τιμές εξαγωγής που εφαρμόζονται στην αγορά της ΕΕ κατά την ΠΕΕ δεν είναι αξιόπιστες και, συνεπώς, κάθε νέο περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίζεται με βάση αυτές τις τιμές θα καθορίζεται με τον τρόπο αυτόν με βάση τις τιμές που δεν μεταβλήθηκαν σημαντικά και η μεταβολή τους δεν έχει διαρκή χαρακτήρα, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 24 παραπάνω.

(30) Παρά το συμπέρασμα ότι οι τιμές εξαγωγής προς την ΕΕ δεν άλλαξαν σημαντικά και με διαρκή τρόπο, εξετάστηκαν τα επιχειρήματα του αιτούντος και διερευνήθηκε κατά πόσον εξακολουθούν να είναι απαραίτητα τα μέτρα στο σημερινό τους επίπεδο για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ. Εν προκειμένω, ο αιτών ισχυρίστηκε ότι, εφόσον το περιθώριο ντάμπινγκ ήταν σημαντικά χαμηλότερο από εκείνο που είχε διαπιστωθεί κατά την αρχική έρευνα κι εφόσον η εξαγωγική του συμπεριφορά σε άλλες αγορές επιβεβαίωνε ότι η αλλαγή στο περιθώριο του ντάμπινγκ αντικατοπτρίζει την τάση που μπορεί εύλογα να αναμένεται ότι θα επικρατήσει στο μέλλον, το ισχύον επίπεδο μέτρων είναι προδήλως υπερβολικό. Ωστόσο, τα επιχειρήματα αυτά διαπιστώθηκε ότι δεν στηρίζονταν στα πραγματικά περιστατικά. Πρώτον, όσον αφορά την εξαγωγική συμπεριφορά του αιτούντος σε άλλες αγορές, διαπιστώθηκε ότι, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς που πρόβαλλε στο αίτημά του ο αιτών, οι τιμές στις αγορές αυτές ήταν, κατά μέσο όρο, σχεδόν 10% χαμηλότερες από εκείνες που εφαρμόζονταν στην ΕΕ. Αυτές οι άλλες εξαγωγικές αγορές τρίτων χωρών περιλαμβάνουν διάφορες χώρες

[9] Σκέψη 48 της απόφασης του Πρωτοδικείου για την υπόθεση Τ-143/06

διαφορετικού μεγέθους αγοράς, από τις οποίες μερικές είναι απίθανο να διαθέτουν εγχώρια παραγωγή PET. Αυτές οι αγορές χαρακτηρίζονται, επομένως, από τα δικά τους ιδιαίτερα γνωρίσματα όσον αφορά τον ανταγωνισμό, τα οποία οδηγούν σε τιμές και τάσεις διαφορετικές από εκείνες που επικρατούν στην αγορά της ΕΕ. Δεύτερον, με βάση τα προαναφερόμενα, ακόμη και αν διαπιστωνόταν ότι το σημερινό επίπεδο των μέτρων θα έπρεπε να μεταβληθεί επειδή δεν είναι πια απαραίτητο για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ, δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί με σχετική ακρίβεια ποιο θα ήταν το ενδεδειγμένο επίπεδο, αφού δεν υπάρχουν αξιόπιστες τιμές εξαγωγής που να είναι το αποτέλεσμα και να αντικατοπτρίζουν τις κανονικές συνθήκες της αγοράς της Ένωσης.

(31) Τέλος, ο αιτών θεώρησε ότι θα μπορούσε να γίνει μια προσαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 10 και ιδίως σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 10 στοιχείο κ) του βασικού κανονισμού που προβλέπει ότι «παρέχεται η δυνατότητα προσαρμογής για διαφορές που προκύπτουν λόγω άλλων παραγόντων […] υπό τον όρο της κατάδειξης της επίδρασής τους επί της συγκρισιμότητας των τιμών, όπως απαιτεί η παρούσα παράγραφος».

(32) Δεδομένου του συμπεράσματος που εξήχθη παραπάνω, ότι οι τιμές εξαγωγής δεν μεταβλήθηκαν σε σημαντικό βαθμό και με διαρκή τρόπο, δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί περιθώριο ντάμπινγκ. Γι' αυτόν τον λόγο, το αίτημα για προσαρμογή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη και, επομένως, απορρίπτεται.

3. ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

(33) Δεδομένου ότι, σύμφωνα με τα πορίσματα, δεν σημειώθηκε σημαντική και διαρκής μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά την πρακτική ντάμπινγκ, θεωρείται ότι η παρούσα επανεξέταση θα πρέπει να περατωθεί χωρίς να τροποποιηθεί το επίπεδο του δασμού για τον αιτούντα. Συνεπώς, τα μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1286/2008 του Συμβουλίου στις εισαγωγές PET που παράγονται από τη Reliance θα πρέπει να παραμείνουν αμετάβλητα.

4. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

(34) Ο αιτών καθώς και τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη ενημερώθηκαν σχετικά με τα ουσιαστικά πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων επρόκειτο να προταθεί η περάτωση της παρούσας μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης. Τα σχόλια που ελήφθησαν δεν ήταν τέτοια ώστε να οδηγήσουν σε τροποποίηση των συμπερασμάτων.

5. ΤΕΛΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

(35) Συνεπώς, η παρούσα επανεξέταση θα πρέπει να περατωθεί χωρίς τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 192/2007,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μερική ενδιάμεση επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου το οποίο υπάγεται σήμερα στον κωδικό ΣΟ 3907 60

20, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας, περατώνεται χωρίς τροποποίηση των ισχυόντων μέτρων.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος